Προσεγγίζει ἡ ἐπέτειος τοῦ ἱστορικοῦ «ΟΧΙ». Καὶ οἱ Πανέλληνες θὰ ἀναβαπτισθῶμεν εἰς τὴν ἐθνικὴν κολυμβήθραν, ὅπου εἶναι παρακατατεθειμέναι αἱ ὑπέροχαι ἐκεῖναι Ἡμέραι.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἡ Νεολαία κυρίως πρέπει νὰ ἐμποτισθῇ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ «ΟΧΙ» τῆς 28ης Ὀκτωβρίου. Τὸ Σχολεῖον, οἱουδήποτε βαθμοῦ, ἂς ἐνσταλάξῃ ἐντόνως εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων τὰς ὑψηλόφρονας ἰδέας καὶ τὸ φρόνημα τῶν ἡρώων.

ΕΝΑΣ ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ ΕΠΙΣΗΜΑΙΝΕΙ ΤΟΥΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ

Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ψυχολογία τῶν ἀτόμων ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὴν παραμορφωτικὴν αἰσθητικὴν

ΠΑΡΙΣΙ.— Ἕνας Γάλλος δημόσιος ὑπάλληλος, ποὺ μετατέθηκε ἀπὸ ἐπαρχιακὴ πόλη στὸ Παρίσι πρὶν ἀπὸ λίγον καιρό, ζήτησε νὰ ξανασταλῆ καὶ πάλι στὴν πολιτεία τῆς νοτιοδυτικῆς Γαλλίας, ὅπου ὑπηρετοῦσε, γιὰ ἕνα λόγο ποὺ τὸν ἐκθέτει σὲ γράμμα του σὲ γαλλικὸ περιοδικό. Ἐπειδὴ τὸ γράμμα ποὺ αὐτὸ εἶναι χαρακτηριστικὸ τῶν ἠθῶν ποὺ χαρακτηρίζουν τὴ σύγχρονη γαλλικὴ ζωή, καὶ ἀκόμα ἰδιαίτερα τὴν παρισινή, τὸ καταχωροῦμε ἀκέραιο. Ὁ καθηγητὴς θερνὰν Νταλιέ, καθηγητὴς λυκείου, γράφει:

«Θέλοντας νὰ σᾶς βοηθήσω στὴν κλασσικὴ πιὰ ἔρευνά σας γιὰ τὴν κατάσταση τῶν ἠθῶν στὴν πρωτεύουσά μας, σᾶς ἐκθέτω μὲ λίγα λόγια τὴν περίπτωσή μου. Μετατέθηκα ἀπὸ μικρὴ πολιτεία τῆς νοτιοδυτικῆς Γαλλίας στὸ Παρίσι στὸ τέλος τοῦ περασμένου ἔτους. Μετακόμισα τὸν Αὔγουστο γιὰ νὰ εἶμαι ἕτοιμος γιὰ τὰ μαθήματα στὸ γυμνάσιο. Φυσικά, ἤμαστε εὐτυχεῖς, καὶ ἐγὼ καὶ ἡ νεαρὴ σύζυγός μου. Νυμφεύθηκα τὴν Μονίκ, ἐκεῖ ὅπου ὑπηρετοῦσα πρὶν καὶ περνούσαμε μαζὶ μιὰ ζωὴ μετρημένη, ἀλλὰ ἥσυχη. Μιὰ ζωὴ ἁρμονική. Δίχως αὐτοὺς τοὺς λεγόμενους μεγάλους συγκλονισμούς. Φιλοσοφία μας ἦταν ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι σύντομη καὶ πρέπει νὰ τὴ ζήσωμε ὅσο τὸ δυνατὸν καλύτερα καὶ ἐντιμότερα. ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει χρέη ἀπέναντι στοὺς συνανθρώπους του καὶ ὅτι, ἑπομένως, πρέπει νὰ κάνη τὸ κάθε τι, ποὺ περνάει ἀπὸ τὸ χέρι του γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσῃ. Αὐτό. Τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγώτερο.

»Μετακομίζοντας τὰ πενιχρὰ μας ὑπάρχοντα στὸ Παρίσι, πήραμε φυσικὰ μαζί μας καὶ τὴν πενιχρὴ φιλοσοφία μας γιὰ τὴ ζωή. Ἤμαστε εὐτυχισμένοι μέσα σ' αὐτὴ τὴ γιγάντια πολιτεία ποὺ λέγεται καὶ πόλη τοῦ φωτός. Ἐπὶ τέλους, θγαίναμε κι' ἐμεῖς ἀπὸ τὸ καβούκι μας καὶ ἀπλωνόμαστε σὲ πλατύτερο χῶρο. Ἔτσι εἶχαν τὰ πράγματα, ὅταν, πρὶν λίγον καιρό, μᾶς κάλεσε σὲ μιὰ δεξίωσή του ὁ γυμνασιάρχης μας. Λαμπρὸς ἄνθρωπος, ἀριστοκράτης, εὐγενέστατος. Μόλις βρεθήκαμε στὰ σαλόνια του, τότε καταλάβαμε, καὶ ἐγὼ καὶ ἡ γυναίκα μου, πὼς ἐκεῖνο τὸ βαρύτιμο ράκος ποὺ κουβαλούσαμε μαζί μας καὶ ποὺ τὸ ὀνομάζαμε μὲ μετριοφροσύνη φιλοσοφία περὶ τοῦ τρόπου ζωῆς, δὲν εἶχε καμμιὰ θέση στὸ σύγχρονο Παρίσι. Ρώτησε μιὰ κυρία τὴ γυναίκα μου ἂν εἶναι εὐτυχισμένη. Τῆς ἀπάντησε μὲ ἕνα ἀδίστακτο, χαμογελαστό, εὐφρόσυνο «ναί», ἀστράφτοντας ἀπὸ τὴν κορυφὴ ὡς τὰ νύχια ἡ ἀνόητη. Τότε λοιπὸν ἔγινε τὸ κακό. Πάνω ἀπὸ τριάντα κεφάλια κυριῶν καὶ δεσποινίδων, ὅλα βαμμένα σὲ βαθμὸ παραμορφώσεως — θὰ σᾶς γράψω ἄλλοτε γι' αὐτὴ τὴν παραμορφωτικὴ αἰσθητικὴ τοῦ σήμερα — γυρίσανε κατὰ τὸ μέρος της καὶ τὴν κυττάζανε μὲ περιέργεια ἄλλες, μὲ φόβο ἄλλες. Σὰν νὰ κουβάλαγε μαζί της μεταδοτικὸ νόσημα. «Μήπως εἶστε ἄρρωστη;» τὴ ρώτησε μιὰ νεαρὴ κυρία ποὺ εἶχε μακιγιαρισθῆ μὲ τρόπο ποὺ θὰ ταίριαζε μόνο σὲ μιὰ ἄρτι ἀποθανοῦσα.

»Ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμὴ καὶ ὕστερα καταλαβαίναμε πὼς μέσα σ' αὐτὸν τὸν κόσμο εἴμαστε ξένοι ἐγὼ καὶ ἡ φτωχή μου Μόνικα, ὄντα περίεργα, χτυπημένα ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια τῆς εὐτυχίας. Πρόσεξα ἕνα πρὸς ἕνα τὰ πρόσωπα ποὺ μᾶς περιβάλλανε. Κάθε μιᾶς εἶχε δυὸ πρόσωπα, ἕνα κάτω ἀπὸ τὸ μακιγιὰζ καὶ ἕνα τὸ μακιγιαρισμένο. Δὲν εἶμαι κατὰ τοῦ μακιγιὰζ, ἰδιαίτερα ὅταν ἡ ἡλικία περάσῃ λίγο καὶ εἶναι καλὲς καὶ χρήσιμες, ἢ καὶ ἀναγκαῖες, ὡρισμένες προσθαφαιρέσεις. Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὄχι, δὲν τὸ ἀνεχόμουνα. Κάθε μιὰ εἶχε δύο πρόσωπα. Εἶμαι καθηγητὴς τῆς ψυχολογίας καὶ ξέρω πὼς αὐτὴ ἡ συνήθεια μπορεῖ νὰ ὁδηγήσῃ πράγματι στὴν διπροσωπεία. Στὴν ψευδαίσθηση, στὴν ἀπάτη, στὴν πλάνη, στὴν παραίσθηση καὶ σὲ ἄλλες ψυχικὲς παθήσεις.

»Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ Μονίκ εἶπε πὼς ἦταν εὐτυχισμένη, καὶ κυρίως ποὺ τὸ ἔδειξε μὲ τὴ λάμψη της πὼς ἦταν εὐτυχισμένη, ἀπομονώθηκε κιόλας. Οἱ κυρίες καὶ δεσποινίδες, ποὺ χάρη σὲ ἕναν φωτισμὸ παράξενο, μοιάζανε πεθαμένες, ἀναστημένες ἀπὸ τάφους, πεθαμένες ποὺ καπνίζανε, ποὺ μιλάγανε, ποὺ γελάγανε μὲ ἕναν περίεργο κουρντισμένο τρόπο, ποὺ περιπατούσανε, μὲ φορέματα πολὺ κοντὰ φυσικά, κρατήσανε τὴ Μονὶκ ἔξω ἀπὸ τὸν κύκλο τους. Παρακολούθησα καὶ ἄλλα φαινόμενα μέσα ἐκεῖ καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα καὶ ἤμουνα βαθειὰ ἀπογοητευμένος. Ὁ γυμνασιάρχης μου σὲ μιὰ στιγμὴ μὲ πῆρε ἀπὸ τὸ μπράτσο, μὲ ὠδήγησε σὲ μιὰ γωνιὰ καὶ δείχνοντάς μου μὲ τρυφερότητα τὴ Μονίκ, μοῦ εἶπε: «Πάρτην καὶ φύγετε. Δὲν ἔννοῶ ἀπὸ ἐδῶ. Ἐννοῶ ἀπὸ τὸ Παρίσι. Γύρισε ξανὰ ἐκεῖ ὅπου ἤσουνα, γιατὶ θὰ σοῦ τὴν κάνουνε σκιάχτρο τὰ σκιάχτρα». Λέγοντας τὴ λέξη σκιάχτρο, ἔδειξε μὲ προσοχὴ τὴ γυναίκα του, μιὰ παραμορφωτικὴ πλαστοπροσωπεία! («Προσπάθησα νὰ τὴ συγκρατήσω ἀλλὰ παραιτήθηκα»), μοῦ εἶπε. Ὕστερα ἐγὼ καὶ ἡ Μονὶκ φύγαμε. Ρώτησα τὴ Μονὶκ ἂν ἤθελε νὰ ζητήσωμε ἀναμετάθεση ἐκεῖ ποὺ βρισκόμαστε πρίν. Μοῦ εἶπε ναί, σὰν νὰ τὴν εἶχε κυριέψει βαθὺς πανικός. «Πάρε με μακρυὰ ἀπὸ τὰ φαντάσματα», μοῦ εἶπε. Ἔκαναν αἴτηση στὸ ὑπουργεῖο καὶ ἐλπίζω νὰ μὲ σπλαγχνιστῆ. Μετὰ τιμῆς: θερνὰν Νταλιέ».

Ο ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΓΑΛΛΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΑΖΝΑΒΟΥΡ

ΠΩΣ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΕΙΤΑΙ

ΠΑΡΙΣΙ. — Ὁ διάσημος τραγουδιστὴς Σὰρλ Ἀζναβοὺρ βρίσκεται στὶς μεγάλες «φόρμες» του, εἶναι εὐτυχισμένος ἀλλὰ τὸν κατέχει ἕνας φόβος γιὰ τὸ μέλλον. Ἐμφανίστηκε μὲ ἐπιτυχία στὸ Λὰς Βέγκας, ἔκαμε περιοδεία στὴν Εὐρώπη καὶ πιστεύει τώρα ὅτι θὰ μπορέση νὰ καταπλήξη τὸ Ἰπαρίσι, μὲ τὴν νέα φθινοπωρινὴ ἐμφάνιση ποὺ ἑτοιμάζει. Ἡ γυναίκα του Οὔλα Τόρσελ, στέκεται στὸ πλευρό του. Ὁ Ἀζναβοὺρ, ἀπὸ τότε ποὺ παντρεύθηκε, ἔχει ἠρεμήσει. Ἔπρεπε νὰ κάμη αὐτὸν τὸν γάμο, γιατὶ πιστεύει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ἕνας ἄνδρας καὶ μιὰ γυναῖκα, ποὺ ἀγαπιοῦνται, νὰ μένουν μετέωροι, δίχως νὰ νομιμοποιήσουν τὸ δεσμό τους.

—Ταξίδευα διαρκῶς καὶ πολλὲς φορὲς μὲ συνόδευε ἡ κόρη μου Πατρίτσια, λέει ὁ Ἀζναβοὺρ. Αὐτὸ ὅμως δὲν μποροῦσε νὰ διαρκέση. Ἔνοιωθα μόνος. Εἶχα τὰ πάντα καὶ τίποτα. Περιφερόμουν ἀπὸ ξενοδοχεῖο σὲ ξενοδοχεῖο, εἶχα θαυμαστὲς ὁ κόσμος μὲ χειροκροτοῦσε, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν μποροῦσε νὰ διαρκέση ἐπ' ἄπειρον. Κατὰ βάθος, ἤμουν ἱκανοποιημένος. Ἡ εὐτυχία δὲν μπορεῖ νὰ ἀγορασθῆ μὲ τὸ χρῆμα. Ἀλλὰ τὸ χρῆμα μπορεῖ νὰ χρησιμεύση ὡς μέσον γιὰ νὰ ζήσης εὐτυχισμένος.

'Υπάρχει πάντα ἕνα ἐρώτημα γιὰ τὸν Ἀζναβούρ. Γιατὶ προτίμησε μιὰ ξένη καὶ ὄχι Γαλλίδα; Ἀπάντησε στὸ ἐρώτημα αὐτό:

—Ὁ ἔρωτας δὲν εἶναι θέμα ἐθνικότητος. Νομίζουν μερικοὶ ὅτι οἱ Σουηδέζες δὲν θέλουν τίποτε περισσότερο ἀπὸ τὴν ἀνεξαρτησία τους καὶ τὴν ἐλευθερία τους. Αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό. Ἡ γυναῖκα μου ἀγαπᾶ τὸ σπίτι, τὴν οἰκογένεια καὶ εἶναι ἀφοσιωμένη σ' αὐτά. Ἡ Οὔλα ἐζήτησε νὰ μὲ παντρευθῆ γιὰ νὰ ἀποκτήση οἰκογένεια, γιατὶ ἐντυπωσιάσθηκε μὲ τὸ ἐπάγγελμά μου καί, τέλος, καὶ μὲ μένα.

Ὁ Γάλλος τραγουδιστὴς εἶπε ὅτι ἐκεῖνο πλέον ποὺ τὸν ἐνδιαφέρει συγκεκριμενοποιεῖται στὸ ἐπάγγελμά του καὶ τὴν ἰδιωτικὴ ζωή του. Αὐτὴ ἡ ἰδιωτικὴ ζωὴ δὲν εἶναι ὁμαλή, γιατὶ συχνὰ ὁ Ἀζναβοὺρ ἐνευρίζεται. Ζητήματα δημιουργοῦνται πάντα μέσα στὸ σπίτι. Πιστεύει ὅμως ὅτι καὶ ἡ Οὔλα δὲν εἶναι ὁλύμπιος τύπος. Τῆς ἀρέσει ἡ νευρώδης καὶ γεμάτη ἐπεισόδια καὶ τέτοιες στιγμὲς ζωή.

Ὁ Ἀζναβοὺρ ἐπιτρέπει στὴ γυναίκα του νὰ ντυθῆ ὅπως ἐκείνη νομίζει καλύτερα, γιατὶ γνωρίζει ὅτι ἡ μόδα εἶναι ἡ πιὸ μεγάλη εὐχαρίστηση γιὰ τὴ γυναίκα.

ΩΣ ΑΠΕΔΕΙΞΑΝ ΠΡΟΣΦΑΤΟΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

Ἐξαιρετικῶς ἐπικίνδυνος διὰ τὴν ὑγείαν ἡ κατσαρίδα

ΡΙΤΣΜΟΝΤ. — Ἐπιστήμονες τῶν πανεπιστημίων Βορείου Καρολίνας καὶ Οὐάσιγκτων ἀπέδειξαν ὅτι ἡ μέχρι πρὸ τινος θεωρουμένη ἀβλαβὴς κατσαρίδα μεταδίδει εἰς τὸν ἄνθρωπον ὄχι μόνον μολυσματικὰ νοσήματα, ἀλλὰ καὶ ἀλλεργιογόνους οὐσίας, ποὺ προκαλοῦν ἐντόνους κρίσεις ἀσθματος καὶ δερματικῶν ἐξανθήσεων. Οἱ ἐπιστήμονες αὐτοὶ ἀνεκοίνωσαν μάλιστα ὅτι εἶναι κατὰ τοῦτο περισσότερον ἐπικίνδυνος ἡ κατσαρίδα, διότι ἡ ἀνθεκτικότης τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῶν τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων εἰδῶν της εἶναι ἀφάνταστος.

Κατὰ μερικοὺς ἐρευνητάς, ἡ κατσαρίδα εἶναι τὸ ἀνθεκτικώτερον ζωϊκὸν εἶδος ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας. Αὕτη ὄχι μόνον ἀντέχει συχνὰ εἰς τὰ ἐντομοκτόνα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα σκοτώνουν αὐτοστιγμεὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἔντομα, ἀλλὰ τὰ ἀλλεργιογόνα μόριά της ζοῦν ἀκόμη καὶ εἰς θερμοκρασίαν ἑκατὸν βαθμῶν Κελσίου ἐπὶ ὁλόκληρον ὥραν. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι τόσον τὰ φαγητὰ καὶ σκεύη κουζίνας, ὅσον καὶ κάθε μολυσμένον ἀπὸ ἀλλεργιογόνον κατσαρίδας οἰκιακὸν εἶδος, δὲν παύει νὰ εἶναι ἐπικίνδυνον ἔστω καὶ ἂν ἀποστειρωθῆ διὰ βρασμοῦ.

Τέλος, ἀπὸ τοὺς ἐρευνητὰς οὐτοὺς ὑποστηρίζεται ὅτι ἀκόμη καὶ εἰς περίπτωσιν πυρηνικοῦ ὁλοκαυτώματος, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξαφανίση κάθε ἴχνος ἄλλης ζωῆς ἀπὸ τὴν γῆν, ἡ κατσαρίδα δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ἐπιζήση. Σημειωτέον ὅτι ἔχει ἐνταθῆ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὁ πόλεμος κατὰ τῆς ἀλλεργιογόνου καὶ μολυσματικῆς κατσαρίδας, ὥστε ἐφέτος θὰ διατεθοῦν 250 ἑκατομμύρια δολλάρια εἰς ἐρεύνας διὰ τὴν εὕρεσιν ἀποτελεσματικοῦ τρόπου ἐξοντώσεώς της.

ΑΠΟ ΤΟ ΑΙΓΙΟΝ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΙ

ΑΙΓΙΟΝ, (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ὅ,τι ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα ὑπάρχουν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Μουσείου» τοῦ παλαιοῦ Γυμνασίου, εἶναι μόνον διὰ τὴν... σκόνην! Δὲν εἶναι διὰ τὰ μάτια τοῦ κόσμου. Τοῦτο δέ, διότι καὶ νὰ θελήση κανεὶς νὰ τὰ ἴδη εἶναι ἀδύνατον, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι τὸ κλειδὶ τῆς αἰθούσης τὸ ἔχει ὁ κ. ἔφορος Ἀρχαιοτήτων ἀπό... χρόνια! Πέραν τούτου, ὅ,τι καινούργιο εὑρίσκεται, πηγαίνει κατ' εὐθεῖαν στὴν Πάτρα διά... καθαρισμὸν καὶ ἐγκαθίσταται μονίμως ἐκεῖ! Πρὸ ἡμερῶν, ὁ Δήμαρχος κ. Λ. Θεοφυλακτόπουλος, ἀνέφερε τ' ἀνωτέρω εἰς τὸν κ. Νομάρχην, αἰτούμενος τὴν συνδρομὴν τοῦ κ. Λαδᾶ εἰς τὸ παράδοξον τοῦτο θέμα. Τὴν στάσιν τοῦ κ. ἐφόρου Ἀρχαιοτήτων, ὁμολογοῦμεν, δὲν δυνάμεθα νὰ καταλάβωμεν. Καὶ ἂν οὗτος δικαιολογήση τὰ τῆς μεταφορᾶς μὲ τὸ «διὰ καλυτέραν φύλαξιν», ἔχομεν τοῦτο ν' ἀντείπωμεν: Διατὶ ὁ κ. ἔφορος δὲν ἐφρόντισε νὰ καλύψη τὴν ὑπάρχουσαν θέσιν φύλακος Ἀρχαιοτήτων εἰς Αἴγιον; Καὶ ἀκόμη: Διατὶ παραλαμβάνει τὰ ἐν Αἰγίῳ ἀνευρισκόμενα «ἀρχαιολογικὰ» χωρὶς κἂν τὴν σύνταξιν ἑνὸς πρωτοκόλλου παραδόσεως καὶ παραλαβῆς; Πάσῃ θυσίᾳ, πρέπει νὰ ἐπανέλθουν ὅλοι οἱ εἰς Πάτρας εὑρισκόμενοι ἀρχαιολογικοὶ θησαυροί μας. Ὁ κ. Νομάρχης καὶ ὁ κ. Δήμαρχος ἔχουν τὸν λόγον.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ,,

ΠΟΙΑ ΤΑ ΚΙΝΗΤΡΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἐπὶ τέλους, ἐξημέρωσε καὶ ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἀνυψώθη ἡ σημαία της πάλιν, ὑψηλὰ καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν τιμήν, ποὺ τῆς ἀνήκει καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Κυματίζει ἡ γαλανόλευκος καὶ σαλπίζει εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν ὑποχωροῦν, πρὸ οὐδενὸς κινδύνου, ἀλλὰ μάχονται διὰ τὴν ἐλευθερίαν των, τὴν ὁποίαν ἐπιβουλεύονται οἱ ἐχθροί της εἴτε ἐξωτερικῶς εἴτε ἐσωτερικῶς προερχόμενοι.

Εἶχε τεθῆ τὸ ἐρώτημα: ὑπάρχουν ἀκόμη πατριῶται Ἕλληνες μετὰ ἀπὸ αὐτὴν τὴν κατάρρευσιν, ποὺ ἐδημιούργησεν ἡ φαυλοκρατία καὶ ἡ διείσδυσις τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς ὅλας τὰς ὑπηρεσίας; Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα ἐδόθη ἀποστομωτική: ΝΑΙ. Διότι ἀπεδείχθη ἀπὸ τὴν Ἐπανάστασιν τῆς 21 Ἀπριλίου 1967 καὶ ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ὑπάρχουν πατριῶται καὶ θὰ ὑπάρχουν ἐσαεί.

Εἶναι δυνατὸν ἄμως νὰ τεθῆ καὶ ἄλλο ἐρώτημα: Πρόκειται περὶ πατριωτῶν ἢ φιλοδόξων ἀνθρώπων, ποὺ προσεπάθησαν νὰ καταλάβουν τὴν Ἀρχὴν δι' ὑποκειμενικὰς ἐπιδιώξεις. Ἡ ἀπάντησις καὶ ἐδῶ εἶναι ἀπλῆ: ΟΧΙ. Διότι, ὡς εἶναι γνωστόν, οἱ πατριῶται τῆς 21 Ἀπριλίου 1967. δὲν ἦσαν ἐπαγγελματίαι πολιτευταὶ διὰ νὰ ἔχουν συμφέροντα πολιτικά· οὔτε εἶχον κανένα συμφέρον νὰ ἐμπλακοῦν εἰς κινδύνους καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ζωῆς των. Αὐτὸ καὶ μόνον εἶναι ἀρκετὸ διὰ νὰ πεισθοῦν πάντες ὅτι ὁ σκοπὸς τους ἦτο μόνον καὶ μόνον πατριωτικός. Ἐκινήθησαν σὰν πραγματικοὶ πατριῶται. Δὲν ἠμποροῦσαν νὰ βλέπουν αὐτὸ τὸ κατρακύλισμα, ποὺ εἶχε φθάσει ἡ Ἑλλάς, τὸ ἐλεεινὸ κατάντημα, νὰ μὴν ὑπάρχη πλέον τίποτε εἰς τὴν θέσιν του, ἀπὸ τὴν φαυλοκρατίαν καὶ τὸν κομμουνισμόν.

Ὀρθὸν εἶναι λοιπὸν νὰ σταματήσουν τὰ σχόλια τῆς πέμπτης φάλαγγας καὶ ὅλοι πρέπει νὰ παραδεχθοῦν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐσώθη ἀπὸ τὴν Ἐπανάστασιν τῆς 21 Ἀπριλίου 1967 καὶ ὑπερηφάνως βαδίζει πρὸς τὰ ἐμπρός. Νὰ εἴμαστε ὅλοι Ἕλληνες καὶ μόνον Ἕλληνες καὶ νὰ μὴν παρασυρώμεθα ἀπὸ τὶς ξένες προπαγάνδες πρὸς ζημίαν τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ τῆς Ἑλλάδος μας. Νὰ βοηθήσωμεν τὴν Ἐθνικήν μας Κυβέρνησιν εἰς τὸ ἔργον της, ὅπως μποροῦμε διὰ νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι ὅτι εἴμεθα καθαρόαιμοι Ἕλληνες μὲ τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν μας καὶ πρόθυμοι οἱανδήποτε στιγμὴ νὰ πολεμήσωμε διὰ τὴν καλυτέραν Ἑλλάδα μας.

Α. Κ.

Διεθνὴς σύμβασις πνευματικῆς ἰδιοκτησίας προετάθη εἰς συνέδριον

ΓΕΝΕΥΗ. — Ἀντιπρόσωποι 18 κρατῶν συνεζήτησαν ἐνταῦθα τὴν δυνατότητα συνάψεως διεθνοῦς συνθήκης ἐπὶ τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας. Αἱ σχετικαὶ συνομιλίαι διεξήχθησαν ἐν τῷ πλαισίῳ 10ημέρου συνεδρίου, τὸ ὁποῖον συνεκλήθη ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Προστασίας Δικαιωμάτων Εὑρεσιτεχνίας. Ὡς ἔχουν σήμερον τὰ πράγματα, διὰ νὰ κατοχυρώση κανεὶς πλήρως τὴν πνευματικήν του ἰδιοκτησίαν ἐπὶ μιᾶς ἐφευρέσεως ἢ μιᾶς ἰδέας, πρέπει νὰ ὑποβάλῃ τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ εἰς ἑκάστην χώραν κεχωρισμένως. Τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου, εἰς τὸ ὁποῖον μετέσχεν καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις, ἐξήτασαν τὴν δυνατότητα ἁπλοποιήσεως τῆς ὅλης αὐτῆς διαδικασίας, διὰ τῆς δημιουργίας ἑνιαίου διεθνοῦς κέντρου. Τοῦτο θὰ κατοχυρώνη τὴν πνευματικὴν ἰδιοκτησίαν εἰς ὅλας τὰς χώρας, αἱ ὁποῖαι θὰ μετάσχουν τῆς σχετικῆς διεθνοῦς συμβάσεως.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΝΑΣΧΕΣΕΩΣ ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΩΝ

ΣΙΚΑΓΟ.— Ἐρευνηταὶ τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ἀμερικανικοῦ Στρατοῦ ἐξετέλεσαν ἐπὶ ζώων ἐπιτυχῆ πειράματα μὲ ψεκαζόμενον κολλώδες αἱμοστατικὸν ὑγρόν. Τὸ ὑγρὸν αὐτὸ συνδέει τὰ χείλη τραυμάτων ποὺ αἱμορραγοῦν καὶ καταπαύει τὴν ροὴν τοῦ αἵματος. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται ἀκόμη καὶ εἰς τὰ περιστατικὰ ἐκεῖνα, κατὰ τὰ ὁποῖα ὅλα τὰ ἄλλα μέσα αἱμοστάσεως ἀποδεικνύονται ἀνίσχυρα.

Τῆς ὅλης αὐτῆς πειραματικῆς ἐργασίας προΐσταται ὁ Ἀρχίατρος Τέρουο Ματσουμότο, ὁ ὁποῖος ἐλπίζει ὅτι καὶ ἡ κλινικὴ δοκιμαστικὴ χρῆσις τῆς κολλοειδοῦς αἱμοστατικοῦ ἐπὶ ἀνθρώπων θὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας. Αὐτὸ θὰ δικαιώσῃ τὴν λογικὴν προσδοκίαν του ὅτι τὸ νέον αἱμοστατικὸν θὰ ἀποβῇ κάποτε σωτήριον μέσον ἀνασχέσεως τῶν πλέον ἐπικινδύνων αἱμορραγιῶν, ὡς π.χ. αἱ προκαλούμεναι ἀπὸ ἐκτεταμένα τραύματα τοῦ ἥπατος καὶ τῶν νεφρῶν. Αἱ αἱμορραγίαι αὐταὶ δυσκόλως καταστέλλονται μὲ τὰ σήμερον ὑπάρχοντα μέσα.

ΦΙΛΑΘΛΟΙ

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΕΦΘΑΣΕ!!

Τὸ κατάστημα «ΒΕΝΤΕΤΤΑ» τῶν ποδοσφαιριστῶν τῆς «Θυέλλης»

ΚΟΥΡΛΕΣΗ - ΔΕΛΑΛΗ

σᾶς προσφέρει:

Δίσκους, πίκ - ἄπ, ἠλεκτρικοὺς φούρνους, ἠλεκτρικὰ σίδερα, ψηστιέρες (πύραυλος — ρομπότ), πετρογκάζ, μεταλλικὰ ντουλάπια, μεταλλικοὺς νεροχύτες, μεταλλικὰ ντουλάπια μπάνιου κλπ.

ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΝ:

ΘΕΡΜΑΣΤΡΕΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

σὲ ὅλα τὰ σχέδια. Ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ εἴδη πλαστικῶν.

Σᾶς περιμένομεν διὰ νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν

ΚΟΥΡΛΕΣΗΣ - ΔΕΛΑΛΗΣ

Παραπλεύρως κινηματογράφου «Σινέ — Μαρί» — Φωκαίας 4 — Τηλ. 70—829.

ΝΕΕΣ ΙΔΕΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΓΑΜΟ...

ΟΙΚΟΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑ

ΓΟΥΝΑΡΗ 45, ΕΝΑΝΤΙ Ο.Τ.Ε.

ΤΗΛ. 70-795 ΠΑΤΡΑΙ

75 χρόνια προόδου

ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΝΤΑΖΗ

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 75ετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς των καὶ κατὰ τὸ σύστημα τῶν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν καταστημάτων

ΘΑ ΔΩΣΟΥΝ ΔΩΡΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΕΛΑΤΑΣ ΤΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

εἰς κάθε ἀγοραστὴν εἰδῶν πλέον 500 δρχ., θὰ δίδεται δελτίον συμμετοχῆς του εἰς δῶρα μεγάλης ἀξίας, ἤτοι:

κουστούμια, φορέματα, παλτά, εἴδη προικός, κουβέρτες, τάπητες κ.λ.π.

Ἀγοράζοντες ἀπὸ τὸ κατάστημά μας ἔχετε διπλοῦν κέρδος, τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν εἰδῶν μας καὶ ἕνα δῶρον.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΠΑΝΤΑΖΗ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ' — ΜΑΙΖΩΝΟΣ

ΠΑΤΡΑΙ

ΓΚΡΕΚΑ

ΠΑΛΤΑ

Κουστούμια - ἀδιάβροχα

Σακκάκια - παντελόνια

Ἀνδρικὰ καὶ παιδικὰ

ΟΛΑ ΚΑΤΩ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ

ΣΤΗΝ ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΜΑΣ ΔΙΑΛΥΣΗ

ΑΡΙΘ. ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ κ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ 383)67

ΤΣΑΒΑΛΑΣ

ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΜΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙ ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 147, ΠΛΗΣΙΟΝ ΓΟΥΝΑΡΗ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΙΑΝΟΥ

Παραδίδονται παρὰ πτυχιούχου δεσποινίδος. Πληροφορίαι: Τηλέφ. 56—84, κατὰ τὰς ὥρας 8—11 π.μ. καὶ 3—6 μ.μ.

ΣΤΟΡ - ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

ΥΦΑΝΤΑ — ΑΜΕΤΑΒΛΗΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΤΕΧΝΗΣ

ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΟΤΕ, ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ

"ΜΥΣΤΡΑΣ,,

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 7

ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΑ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

ΧΑΡ. & ΙΩ. ΚΑΓΙΑΦΑ

ΠΑΤΡΑΙ — ΑΘΗΝΑΙ

Ἑρμοῦ 14 — Αἰόλου 68

ΕΙΝΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΩΛΗΣΙΣ Χ